

KURJER ZAGŁĘBIA

Dziennik bezpartyjny polityczno-społeczno-literacki. Wychodzi codziennie w godzinach rannych z wyjątkiem dni poświęconych

PRZEDPLATA „Kurjer Zagłębia” kosztuje w Sosnowcu z odnośzeniem rocznie mk. 1200, półrocznie 600 kwartalnie mk. 300, miesięcznie mk. 100. pocztę mk. 115.

OGLOSZENIA. Za jeden wiersz petitu lub jego miejsce na I-iej stronie Mk 15 w tekście Mk 20 po tekście — reklamy Mk. 10 Zwyczajne Mk 7,50 Drobne 1 Mk. 50 fen. za wyraz, najmniej Mk 15.

Adres Redakcji i Administracji: SOSNOWIEC, ulica Dębińska Nr 1

Adres dla depesz: „KURJER” — SOSNOWIEC

Administracja otwarta od 9 rano bez przerwy do g. 7 wiecz. W niedzielę i święta od 8 do 10 r.

W sprawach redakcyjnych redaktor przyjmuje interesantów tylko od 11—3 w poł. i od 6—7 w

PRENUMERATE i OGLOSZENIA przyjmują Kantory własne oraz Księgarnie w Zagłębiu, Tow. Akc. „Reklama Polska” w Warszawie i wyciskanie Biura ogłoszeń w kraju i zagranicą.

Cena pojedynczego egzemplarza mk. 5.00 (Na G. Śląsku 50 fen.) SOSNOWIEC piątek dnia 4 marca 1921 roku Nr. 50 Rok XV

Buty i Kamasze

robotnicze czarne i żółte różnych gatunków.

Najlepsze źródło do nabycia. Większe partie na składzie.

Dom Handlowo-Przemysłowy

Adolf Henneberg i S-ka

Warszawa Traugutta Nr. 2 Tel. 117-56. 741

Dziś i dni następne

Śladem barbarzyńców.

Szpiegowska afera w 6 cz. z wojny europejskiej w obrazie tym widzimy szpiegów rosyjskich i austriackich armji, oraz potyczki patroli.

Styl życia polskiego.

Jeden z wybitnych krytyków naszych p. St. Pieńkowski w ostatnim ze swych feljetonów w „Gaz. Warsz.,” a propos spraw teatralnych, wypowiedział myśl, bardzo znamioną dla naszych stosunków, że dziś widzi się marnowanie sił i czasu. Krytyk scharakteryzował ten styl życia polskiego na wszystkich polach.

Widzę do koła — pisze p. St. Pieńkowski — że wielu pocziwych ludzi na stanowiskach uczuwa prawdziwą rozkosz sadystryczną gdy w ich oczach i za ich pomocą najlepsi ludzie i najlepsze sprawy marnują się w głupiej i wyczerpującej orce.

Trudno odmówić nam słuszności tym poglądom. Istotnie — w dobie obecnej właśnie przy odbudowie Polski wiele się marnuje sił i czasu. Nie umiemy oceniać ludzi, ich wartości, ich pożytku. Dla tego u nas np. może łatwo zdarzyć się fakt, że jednostka, która byłaby nieoceniona na wyższym jakimś stanowisku marnuje swoje zdolności w kieracie pracy dla siebie neodpowiedniej. Cała rzecz polega na tem, że często wielcy zajmują małe lub małe stanowiska, a za to ci ma li wyjeżdżają do góry i skutkiem swej właśnie małości piodzą głupstwa tylko nie małe, a w wielkim stylu, narażając często kraj

na nieobliczalne straty. Przykładów tego rodzaju dostarczyło nam dość za równo nasze życie polityczne, jak państwowe wewnętrzne. Odpowiedzialne stanowiska porucza się ludziom nie zdolnym, nie energicznym, bez połotu bez inicjatywy. Odwrotnie dużo inicjatywy i energii przepada. Ilekto projektów dobrych u nas nie docho dzi do skutku! Ile inicjatywy, a z nią energii w chwili przeprowadzenia jej ginie! A ginie dlatego, że inni nie chcą solidarnie tutaj działać. Nie jedna myśl się podoba, uznana zostaje za słuszną i pozostaje w za wieszeniu. Marnuje się siły i czas. A przecież wiadoma jest rzeczą, że wielkość swoją Napoleon I nie tylko zawdzięczał swemu geniuszowi, lecz i umiejętności doborowania sobie ludzi zdolnych na stanowiska odpowiedzialne. Tymczasem u nas szewc nie raz nie chce pilnować kopyta, chce być np. lekarzem, rolnik wiel kim politykiem i t. d. ma czy nie kwalifikacje — oto mniejsza.

W głupiej wyczerpującej orce giną talenty wielkie, przepadają w szarzyż nie, gdy tymczasem będąc postawione na innym miejscu w społeczeństwie, mogłyby oddać znacznie więcej ogółowi korzyści.

Czy w Zagłębiu naszym inaczej się dzieje? Czy nie ma u nas takich, co mogli-

by więcej zasług położyć ra innym stanowisku, niż to które zajmują? Nomina odiosa sunt — ale fakt pozostaje faktem narazie. Bo jednak mamy nadzieję, że w przyszłości będzie inaczej — musi być suma wyższa dobra ogólnego, a więc wzrostu sił twórczych i rozwoju naszego. Tego wymaga ojczyzna — Styl życia polskiego musi się więc zmienić.

Agencje pocztowe.

Polski Zarząd pocztowy mając na celu podniesienie kraju pod względem ekonomicznym i kulturalnym, stara się usilnie o rozwój sieci pocztowej i o pomnożenie urzędów pocztowych tak, aby nie było żadnej większej miejscowości któraby skatkiem braku urzędów pocztowych była oddzieleną od świata. Naturalnie w tem swoim dążeniu musi Zarząd pocztowy przestrzegać bezwzględnie i oszczędności i dostosować urzędników pocztowych ściśle do potrzeb miejscowych i dlatego w miejscowościach o znacznym ruchu otwiera urzędy pocztowe zaś w miejscowościach, w których obrót pocztowy nie dosięga w miesiącu 1000 rejestrowanych przesyłek ustanawia na razie tylko t. zw. agencje pocztowe. Tymczasem szerza publiczność nie rozumie istoty i zadań tych właśnie agencji pocztowych i odnosi się do nich z niechęcią a nawet wrogo i przez to nie tylko utrudnia Zarządowi pocztowemu spełnienie jego zadań ale nawet aobie samej uniemożliwia rychłe uzyskanie dogodnego połączenia pocztowego. To też celem sprostowania wśród ogółu mylnych pojęć pod tym względem oznajmia się że agencje pocztowe o ile chodzi o stosunek do publiczności nie różnią się od urzędów pocztowych i niczem więcej jak tylko tem że w nich można nadawać i odbierać bez pośrednio wszelkie przesyłki pocztowe tylko do 1000 mk. wartości, zaś przesyłki o większej wartości musi się już nadawać lub odbierać w najbliższym urzędzie pocztowym przy czem gdy chodzi o odbiór przesyłek to awiza na nie dostaje się również przez agencję. Ta jedyna różnica pomiędzy agencją a urzędem pocztowym nie ma dla publiczności korysytającej z agencji, żadnego większego znaczenia, albowiem jak wspomniano, agencje otwierają się tylko po małych miejscowościach, gdzie już z samej natury rzeczy ruch pocztowy ogranicza się do mało wartościowych przesyłek. Zakres działania agencji pocztowej jest taki sam jak w urzędach pocztowych a czynności agencji odbywają się na zasadach tych samych rozporządzeń i przepisów służbowych jakie obowiązują w urzędach pocztowych a tylko mniejszy obrót, nie dający pełnego zatrudnienia funkcjonarjuszowi kwalifikowanemu eklianie Zarząd pocztowy do powierzania czynności agencji osobom prywatnym, zaufania godnym które ekadniają mają zabezpieczony byt materialny.

To też cała niechęć publiczności do agencji pocztowych jest dawną i niezrozumiałą. A przecież publiczność powinna zrozumieć, że agencje pocztowe spełniają dla niej to samo zadanie co i urzędy pocztowe zaś dla Skarbu Państwa są cieżką, bo ten Skarb choćby, nie wiedział jak był zasobny, nie może na instytucję nie przyoznaczając mu dochodu i wymagającą za ledwie 2 do 3 godzin dziennego zajęciałożyć tyle co na pełny urzadz pracujący przez cały dzień a często nawet i w nocy. Dlatego też Zarząd pocztowy ma nadzieję że ogół zrozumie narazie istotę i cel agencji pocztowych i zamiast je zwalczać, jak dotąd będzie się starał we własnym dobrze rozumianym interesie o ich rozpowiększenie i jak najszersze zastosowanie.

Przydykt
Dr. Jakusz.

Ze zjazdu Koła Polek.

Jak głęboko sięgamy w dzieje naszego narodu, ujrzymy w każdym wieku ile kolosalnych zasług położyła Polka dla swego kraju. To samo dzieje się i dzisiaj. Utworzone Koło Polek a postadające filje w całej Polsce bardzo energicznie i dodatnio spełnia zadania, których celem jest państwo.

Za przykład sprężystej działalności jednego z takich kół może posłużyć Koło Polek w Sosnowcu.

Toczyły się w stolicy ostatnio narady Koła Polek. Na zjeździe uchwalono następujące rezolucje jako wytyczne dla działalności wszystkich kół w całej Polsce.

1) Stojąc na stanowisku, że społeczeństwo powinno zachować kontakt z wojskiem zjazd K. P. uchwała aby Koła nie przerywały swej dotychczasowej pracy dla wojska i poleca rozwijać i pogłębić pracę kulturalno-oświatową w celu wyrobienia z żołnierza Polaka-obywatela.

2) Zjazd poleca ucieleśnić pamięć poległych żołnierzy W.P. danej miejscowości i współdziałać z organizacją „Żołnierz Krzyż”.

3) Zjazd poleca organizowanie karnych i należycie przygotowanych do pracy społecznej zastępów kobiecych przez: a) organizacje służbowe, b) prace kult. oświat. dla kobiet c) zakładanie klubów, kooperatyw, kas samopomocy, a także stworzenie koleżeńskich samopomocy wśród członkiń oraz d) krzewienie idei rozwoju przemysłu i zdobnictwa ludowego.

Zjazd wypowiada się ze bezwzględną przynależnością Wilna, G. Śląska i postanawia wysłać depeszę do Polek Wilna i Katowic.

Zjazd zamknęła przewodnicząca p. Rosakowska która w serdecznych słowach wyraziła uznanie dla pożytecznej pracy Koła.

Zapraszamy z przyjemnością narady, zjazd, zebrań, plenaryjnych jako też i w komisjach oraz na zebrańach towarzyskich panować niezmiernie miłym i życzliwym nastrojem i zapalać dla dobra sprawy, dla której z całym oddaniem się służy Koło.

Z Sejmiku Powiatowego.

W sobotę dn. 26 ub. m. odbyło się XIII-te posiedzenie Sejmiku Będzińskiego z porządkiem obrad następującym:

- 1) Przyjęcie protokołu z ostatniego posiedzenia Sejmiku.
- 2) Sprawozdanie z działalności Wydziału Powiatowego Komisji.
- 3) Rozpatrzenie wniosku Wydziału Powiatowego o zamknięciu i otwieraniu sklepów, w związku z uchwałą Sejmiku z dn. 25, XI 1920 r.
- 4) Rozpatrzenie Wniosku Wydziału Powiatowego (uchwała z dn. 19, I 21) o podwyższeniu opłat kancelaryjnych.
- 5) Wybór delegata do Komisji Wodnej.
- 6) Rozpatrzenie preliminarza budżetowego za okres 1920/21.
- 7) Wybór po 2 członków i 2 zastępców do Komisji do spraw podatku przemysłowego (wymiaru podatku procentowego od zysków).
- 8) Rozpatrzenie pisma Starostwa Będzińskiego z dn. 8, II 1921 r. w sprawie przymusowego dostarczania środków transportowych na potrzeby dróg.
- 9) Sprawa wydawania gazet urzędowych zgodnie z przepisem Województwa Kieleckiego z dn. 4, VIII 1920 r. L. Sm. 907-1 i z dn. 3, II 21 r. L. Sm. 907.1.
- 10) Wybór zastępcy delegata z ramienia Sejmiku do

